

der jo altid opstaa Usikkerhed. Jeg har f. Eks. først i Dag af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser faaet at vide, at ingen af de nuværende Ministre havde nogen Stilling ved Siden af deres Ministerstilling. Indtil den højtærede Konseilspræsident udtalte dette, troede jeg, at Udenrigsministeren vedblivende var Direktør for det Classenske Fideikommis. Jeg har altsaa her faaet den Oplysning, at han er traadt tilbage fra denne Stilling. Det var mig ikke bekendt tidligere.

Hvad Spørgsmaalet om Rigsdagsmænds Rejseomkostninger angaar, glædede de Udtalelser, som den højtærede Konseilspræsident fremsatte, mig meget, og jeg kan ganske dele de Betragtninger, som han anstillede paa dette Punkt. Det forekommer mig ikke urimeligt, at der har kunnet uddanne sig den af den højtærede Konseilspræsident skildrede Praksis, og det forekommer mig ikke en Gang, at denne Praksis' reelle Indhold er uberettiget. Jeg kan jo frit udtale mig derom, da jeg bor her i Byen og saaledes ikke under nogen Omstændighed skal have Rejsediæter. Men det forekommer mig slet ikke urimeligt, at de Rigsdagsmænd, som skulle anvende en Dag paa at rejse fra deres Hjem herind til Rigsdagen, naar den aabnes, og en Dag paa at rejse fra Rigsdagen til deres Hjem, naar den slutter, faa Diæter for de to Rejsedage. Denne Praksis forekommer mig reelt velbegrundet, og det synes mig slet ikke urimeligt, at den kan have uddannet sig. Jeg vil ogsaa antage, at Rigsdagen uden i nogen Henseende at behøve at slaa sine Øjne ned kan fastholde en saadan Praksis. Maaske var det heldigt, at man paa dette Punkt ogsaa fulgte et Offentliggørelsesprincip. Men jeg vilde dog af Hensyn til det nuværende Præsidium her i Tinget meget henstille, at hvis en Opfordring, som jeg har set fremkomme i Pressen om at offentliggøre, hvad Rigsdagsmænd tage i Rejsediæter, blev efterkommet, Offentliggørelsen da ikke alene kom til at omfatte det Tidsrum, for hvilket den nuværende højtærede Formand har været Formand her i Tinget, men ogsaa tidligere Tider. Jeg er sikker paa, at det da nok skal vise sig, at der ikke af den nuværende højtærede Formand er godkendt andet paa dette Omraade, end hvad der er blevet godkendt ogsaa af Formænd i tidligere Tider. For Resten troede jeg, at den af den højtærede Konseilspræsident her skildrede Praksis for

Rigsdagsmænds Vedkommende var ret fast, og for saa vidt man ikke i væsentlig Grad er gaaet ud over, hvad denne Praksis dikterer, forekommer det mig, at der ikke paa dette Punkt er noget berettiget Grundlag for Angreb paa Rigsdagsmedlemmer.

Baade den højtærede Konseilspræsident og flere andre Talere have udtalt et bestemt Ønske om, at § 2 maatte blive ændret saaledes, at der blev fastsat faste Regler i Stedet for den administrative Frihed, der her er foreskrevet. Jeg vil advare meget mod at komme ind paa dette, thi jeg tror, at det er ganske uoverkommeligt. Derom er det mig ogsaa et noget stærkt Vidnesbyrd, at de indsigtfulde Mænd, der have haft Sæde i denne Kommission, og som i høj Grad i deres Midte talte Mænd med administrativ Indsigt og mangeaarig Beskæftigelse i Centraladministrationen, ere gaaede til Side for den Op-gave at sætte faste Regler her. Jeg tror heller ikke, at man paa nogen Maade behøver faste Regler her, thi jeg er overbevist om, at der vil uddanne sig en fast administrativ Praksis paa dette Omraade, som aldeles ikke levner Plads for ministeriel Vilkaarlighed. Derimod kunde jeg tænke mig som en Indrømmelse til dem, der have en anden Opfattelse end jeg paa dette Punkt, at man, for saa vidt det er overordnede Embedsmænd, der skulle give underordnede Samtykke i Henhold til § 2, indførte i denne Paragraf den Ændring, at de underordnede havde Rekurs til Ministeren. Det skulde jeg ikke have noget imod; men jeg tror rigtignok ogsaa, at naar man indfører denne Bestemmelse, kan der ingen Frygt mere være for, at der skulde være nogen som helst Plads for administrativ Vilkaarlighed paa dette Omraade.

At en Lov som denne er nødvendig, kan jo til syvende og sidst vanskeligt begrundes, uden at man skal ind paa at give Oplysninger, som kunne være ret ubehagelige for de Personer, det angaar, og jeg vil helst afholde mig derfra. Jeg vil dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at hvis dette Forslag kommer i et Udvalg, vil jeg være i Stand til at give Oplysninger i dette Udvalg, som vise, at naar man vil have Tryk-hed med Hensyn til Retsafgørelser her i Landet, maa man træffe Bestemmelser om, at Dommerne ikke tillige maa have Sæde i store Forretningsvirksomheder, saaledes som flere Dommere nu have og endogsaa have faaet lige i den sidste Tid.